

Skolelederens beretning den 13. april 2021.

Den amerikanske digter Robert Frost, som er mest kendt for portrætningen af det almindelige menneske og hverdags livet, sagde engang i et interview i slutningen af 50'erne følgende:

"På tre ord kan jeg opsummere alt hvad jeg har lært om livet: DET GÅR VIDERE."

Det fik mig naturligvis til at tænke på, at også i en corona-tid skal vi acceptere det faktum, at livet er en lang rejse, og at vi møder mange uønskede situationer. Så det bedste vi som mennesker kan gøre er at imødekomme disse situationer og komme ud af dem.

Vi har på Ferritslev Friskole, i Fuglerede og i Spiren imødekommet den situation vi i fællesskab har været i og stadig er sat i, ved at tilpasse os de mange forskellige retningslinjer, og dermed de muligheder vi har haft og har for at give hinanden de bedste betingelser for en god hverdag.

Ved vores sidste generalforsamling den 18. august havde vi alle en forventning om, at skoleåret 20/21 ville blive forholdsvis normalt og de mange arrangementer af enhver art, som stod i kalenderen ville finde sted og binde os sammen i det store fællesskab. Men sådan blev det som bekendt ikke. Vi blev ret hurtige enige om at ordet "aflysning" fjernede den gode konstruktive energi og vendte derfor retorikken til: "Hvad kan vi gøre anderledes? Eller hvad kan vi udsætte? Hvordan fastholder vi friskoleånden på tværs, når vi ikke kan samles alle sammen.? osv. Der var selvfølgelig ting vi grundet årstidens traditioner, som f.eks. krybbespil og Lucia optog i december var nødt til at aflyse. Til gengæld fik både kollegaer og ungerne en fantastisk oplevelse da Erik, Anders, Sune, Torben og Claes gik Lucia i hjemmestrikkede sokker og sandaler. Kort sagt gamle traditioner ligger lidt i dvale og nye opstår – måske.? I hvert fald er det helt sikkert, at der er klasser og nye forældre, som ikke har oplevet Ferritslev Friskole, når den syder og bobler af traditionsbundne arrangementer, som vi kender dem.

I kølvandet af corona har der været mulighed for at styrke samarbejdet imellem friskolen og Fuglereden. I skolens nedlukningsperiode greb Gitte R og Helle fra Fuglereden chancen, og de har siden januar kørt en ugentlig formiddag sammen med musik for mindre grupper. For at styrke den røde tråd mellem friskolen og Fuglereden sender vi både Gitte R og Jeanette af sted på kurser sammen med nogle af "fuglerederne". Det drejer sig om kurserne "Fri for mobberi", "Yoga for børn" og "Udeliv".

Jeg kan kun glæde mig over, at vi på Ferritslev Friskole, i Fuglereden og i Spiren har nogle fantastiske medarbejder, som i den grad har taget opgaverne på sig. I den fulde nedlukningsperiode, hvor kun Fuglereden og Spiren for nødpasningsbørn var åbne, mødte alle

medarbejderne op med stor entusiasme, selvom de på det personlige plan var og stadig er berørte af corona-situationen.

Lærerne har siden jul været fokuseret på on-line undervisning i forskelligt omfang og har brugt megen tid på at forberede en varieret og inspirerende on-line undervisning, samtidigt med at de har haft stor opmærksomhed på elevernes trivsel. Man ved ikke for alvor, hvad man savner før det ikke er der dagligt – nemlig det fysiske samvær om det faglige og det fællesskab det giver. Det var derfor en stor dag den 8. februar, da Bh. klassen til 4. klasse måtte vende tilbage. Nu må resten af klasserne så endelig komme med 50 % fremmøde.

Vi har i den anledning lavet skemaerne for alle klasser om, så der er færre lærere, der varetager undervisningen i klasserne. Det betyder, at der er fag fra fagrækken, som udgår og frem til sommer vil indgå i tværfaglige forløb. Det har været vigtigt for os at skabe en rolig dagligdag, som kan hænge sammen, uanset om eleverne møder fysisk på skolen eller skal modtage on-line undervisning.

Der bliver i denne tid talt meget om lærings-tab grundet corona. Vi har i den anledning løbende vendt om vores elever også har lidt "et læringstab", hvilket man godt kan spørge sig selv om, for hvordan måler man lige det her og nu. Det må vise sig på længere sigt – men vi kan mærke at vores elever til gengæld har gjort sig andre erfaringer, som de kan tage med sig videre i livet. Ansvar for egen læring har pludselig fået en anden og mere virkelighedsnær betydning for eleverne, især de lidt større.

I virkeligheden er vi langt mere bekymret for den manglende dannelse hos måske os alle. Det vigtige samvær med hinanden om et fælles tredje, nemlig det faglige, morgensang og fortælling, for blot at nævne nogle af skolens bløde værdier, som også er steder, hvor vi adskiller os fra folkeskolen. Som grundtvig-kodsk friskole er vi ikke i tvivl om at vi altid er forbundet med andre mennesker, uanset om vi erkender det eller ej. Grundtvig var heller ikke i tvivl om, at det historisk-poetiske netop kunne skabe denne forbundethed, når man i fortællingen og fællessangen tog afsæt i at forstå verden og dermed menneskelivets grundvilkår. Tænk blot på Philip Fabers TV-udsendelser, der begyndte i coronaes første bølge: *Morgensang og Fællessang - hver for sig*. Vi mærkede, hvor meget det betød at synge om de ting, hvor hverdags sproget ikke rækker. Man får altså gennem poesien en indsigt, som er værdifuld at få med fra barnsben af. Det lægger sig som et fundament til erkendelse af, at der er noget større udenfor en selv samt en forundring om den verden vi er sat resten af livet. Dermed vækkes lysten til at udvide sin viden og også blive klogere på andres undren i gennem tiden. Vi er tilbøjelige til at glemme, at megen af den viden vi har i dag, står på ryggen af både traditioner og generationers undren.

Det er derfor en gave at sociolog Anette Prehn (AP) har skrevet en bogen "Det syngende menneske - Nye veje til forbundethed". Det er en gave, fordi én for os gammel tradition og dermed erfaring med det værdifulde i fortælling og fællessang, bliver sat i spil igen sammen de samfundsmæssige udfordringer vi har i dag.: Vores digitale uvaner, perfektionstrang og

fraværende omgang med hinanden i det offentlige rum som, ifølge AP, kan fører til en ensomhedsepidemi.

Når jeg nævner AP skyldes det, at vi i vores friskolenetværk i FMK havde et fællesarrangement, hvor hun holdt et foredrag med udgangspunkt i tidligere nævnte bog. Vi blev både provokeret, inspireret og endnu mere stålfaste i vores overbevisning om, at på Ferritslev Friskole er fortælling og fællessang kommet for at blive. Og gerne endnu mere fortælling i forbindelse med morgensang

Forspiren begyndte den 6. april og endnu en generation af lidt større fugleunger gøres klar til at flyve herfra om 10 år. En lang dannelsesrejse står foran dem, men for vores nuværende 9. klasse er det ved at være slut. Vi håber i den grad, at det bliver muligt både med lejrskole og musical inden sommerferien. Det betyder så meget for os, at sende dem ud på deres videre færd med erindringen om en fantastisk tid på friskolen, hvor både det boglige og det praktisk musiske blev vægtet lige højt.

Kort sagt, så krydser vi fingre for, at vi får mulighed for at komme på lejrskole, lave musicals, holde arbejdsfredag og en fantastisk sommerafslutning i fællesskab med madkurve på vores skønne udendørsarealer.

Kigger vi lidt frem, så håber vi stadig på at de pædagogiske tanker vi gør os omkring ændringer i skemastrukturen bliver til virkelighed efter sommerferien. Et oplagt sted at begynde er i indskolingen, hvor vi påtænker at have to ugentlige emnedage, hvilket vil give mulighed for at lave tværfaglige emner – også på tværs af klasserne. De fag der vil indgå i emnedagene vil være dansk, matematik, billedkunst, natur-teknik, historie, musik, hjemkundskab, bibelfortælling og nordisk mytologi. Jeg har puslet med tanken om, at der i forbindelsen med emnedagene skulle integreres en fast ugentlig fortælletime, hvor fortællingen hænger sammen med emnet. To hele emnedage fast vil give mulighed for fordybelse og ture ud af huset.

På Helenes, Gittes og mit skrivebord er der flere opgaver som trænger sig på: Hvordan løser vi den akutte pladsmangel, nu hvor vi hvert år fremover skal modtage de ældste børn fra børnehaven allerede fra 1. april? Hvordan gør vi den røde tråd tydeligere og bedre fra Fuglereden til Forspiren og til skolen? Og så er der skolens hjemmeside. Vi er på grund af vores interne system Viggo, nødt til at få en ny hjemmeside, som kan fungere bedre sammen med Viggo-systemet. Men den vigtigste årsag til at lave en ny hjemmeside er, at den skal afspejle skolens pædagogiske hverdag væsentligt bedre - det vil sige tydelig sammenhæng mellem det der står på hjemmesiden og vores pædagogiske praksis. Det skal fremgå, hvor vi adskiller os fra folkeskolen, men også fra de andre friskoler. Så jeg glæder mig til med mit sprog at fortælle, hvem vi er og hvorfor vi er en grundtvig-koldsk friskole.

Til sidst en stor tak til skolekredsen og jer forældre, som trofast bakker op også i denne sære tid, hvor vi ikke har set så meget til hinanden. Vi kan kun sige engang til at vi glæder os til, at vi igen kan luge ukrudt sammen – måske det kan lade sig gøre den 28. maj. Hvem ved?

Også en stor tak til alle medarbejderne – uden hvem ingen hverdag fungerer. Fra dette skoleårs begyndelse er Mette W, Sanne og senere Peter blevet fastansat, men vi har også i år tilknyttet Nicoline, Mette, Karina, Benedicte og Noah som varetager forskellige opgaver som pædagogmedhjælper, tilkaldevikarer eller ekstra hjælp til forefaldende opgaver. Men som I ved er Anders på barselsorlov frem til sommerferien, så fra februar har vi også haft Anna-Julie i huset til at varetage Anders' timer.

En særlig tak til "trekløveret" Gitte og Helene for det inspirerende daglige samarbejde. Og kære Gitte, som lige er vendt tilbage efter 3 måneders orlov: Nu håber jeg ikke Anne, Helene og jeg har lavet om på alt for mange af dine systemer - du ved jo nok " Når katten er ude, så spiller musene og overmusen her på bordet."

I er kort sagt alle et fantastisk hold: Dygtige, engagerede, glade, muntre, altid med på en leg.

Også et stort tak til bestyrelsen for jeres engagement og store frivillige arbejde. Det er en fornøjelse for os alle at samarbejde med jer om skolens ve og vel. Men i år har vi to der ikke modtager genvalg Ida og Eva. Tak til jer begge for det arbejde i lagt som bestyrelsesmedlemmer – og ikke mindst du, Eva, som formand. Det er svært at forestille sig en bestyrelse uden dig ved roret – du vil det bedste for denne skole og det har været tydeligt i alt, hvad du har gjort for dette sted og ikke mindst os ansatte. Men, som jeg indledte min beretning, vil jeg slutte den:

"På tre ord kan jeg opsummere alt hvad jeg har lært om livet: DET GÅR VIDERE."

Med det in mente går livet også videre på Ferritslev Friskole og der vil komme nye bestyrelsesmedlemmer og en ny formand, som med respekt for både dit arbejde og den tidligere bestyrelse vil føre skolen videre i den rette friskoleånd sammen med forældrene, skolekredsen og os.

Henriette